

РЕШЕНИЕ

№ 41625

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **6914** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 11 от Валутния закон (ВЗ).

Образувано е по жалба на М. Й., турски гражданин, [дата на раждане] в Р.Турция, със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу решение № 32-185097 от 18.06.2025 г. на директора на ТД Митница Б., с което на основание чл. 11, ал. 11 вр. с ал. 1 от ВЗ вр. с чл. 59 от АПК, е удължен с 30 дни срока за временно задържане на парични средства в размер на 40 000 щатски долара и 88 100 евро от М. О. /М. Й./, считано от 19.06.2025 г.

Излага съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, несъобразяване с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява лично и не се представлявал. В депозирано по делото становище от процесуалния му представител адв. Д. е заявено, че се поддържа жалба по посочените в молбата съображения, като се излагат доводи за незаконосъобразността на оспорения акт. Претендира разноси на основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 от ЗА.

Ответникът – Директора на Териториална дирекция Митница Б., редовно призован, не се представлява. В писмен отговор оспорва жалбата. Релевира възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на претендирано от страна на жалбоподателя адвокатско възражение.

Софийска Градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София – град, Първо отделение, 71 състав, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспореното решение № 32-185097 от 18.06.2025 г., издадено от директора на ТД Митница Б. И. Д., съгласно Заповед № 160 от 06.02.2025 г. на директора на Агенция Митници, с което на основание чл. 11, ал. 11 вр. с ал. 1 от ВЗ вр. с чл. 59 от АПК, е удължен с 30 дни срока за временно задържане на парични средства в размер на 40 000 щатски долара и 88 100 евро от М. О. /М. Й./, считано от 19.06.2025 г.

Повод за развитие на производството и издаване на обжалваното решение, е била следна фактическа обстановка:

На 23.05.2025 год. било издадено Решение № № 32-157092/23.05.2025 г. на директора на ТД "Митница Б." към Агенция Митници, с което на основание чл. 11, ал. 1 и ал. 4 от Валутния закон и чл. 59 от АПК временно са задържани парични средства в общ размер на 40 000, 00 щатски долара и 88 100, 00 евро от М. О. /М. Й./, [дата на раждане] в Г., Турция за срок от 30 дни, считано от 20.05.2025 год. Срокът на временно задържане изтича на 19.06.2025 г.

С оглед предприемане на действия по компетентност, за установяване на факти и обстоятелства обосноваващи задържането на паричните средства с други правни инструменти, са сезирани Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, определена като звено за финансово разузнаване (ЗФР) по смисъла на чл. 2, пар. 1, буква „к“ от Регламент (ЕС) 2018/1672. Изпратени са запитвания до дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ към Централно митническо управление на Агенция „Митници“.

В тази връзка е обуславен извод, че не е отпаднала необходимостта от по-нататъшно временно задържане на паричните средства. Посочено е, че предстои събиране на нови доказателства, тъй като към настоящия момент не е получен отговор от сезирания компетентен орган, а именно Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, която разполага със съответните правомощия в областта на мерките срещу изпирането на пари. За целта същите взаимодействали с други държавни органи, чуждестранни и международни институции, поради което събирането на необходимите данни по случая коствало времеви ресурс, който може да бъде гарантиран посредством удължаване на срока на задържане на паричните средства.

Поради изложеното и съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 11 от ВЗ, срокът на временно задържане е удължен с 30 дни, считано от 19.06.2025 г.

С оглед на горните мотиви е издаден обжалвания в настоящото производство административен акт.

С Разпореждане № 32-220360 от 18.07.2025 г. на Директор ТД Митница Б. е разпоредено задържаните от М. Й. парични средства в размер на 40 000 щатски долара и 88 100 евро да бъдат върнати на собственика или упълномощено лице, след изтичането на срока за временно задържане по Решение № 32-185097/18.06.2025 г., а именно след 18.07.2025 г.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства, като и представената от ответната страна заповед за компетентност на органа издал оспорения акт.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че процесната жалба е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и при наличен правен интерес, в предвидената от закона писмена форма, срещу административен акт, който подлежи на оспорване, т.е. на съдебен контрол за законосъобразност, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от Валутния закон /редакция ДВ бр. 41/10.05.2024 г. действаща към момента на издаване на оспорения акт/ Митническите органи могат да задържат парични средства до 30 дни от деня на задържането, когато задължението за деклариране на придружени парични средства по чл. 10а, ал. 2 или чл. 10б, ал. 2 не е изпълнено или задължението за оповестяване на непридружени парични средства по чл. 10в, ал. 2 и 3 не е изпълнено, или са налице основателни съмнения или данни, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. Ал. 4 на същата норма предвижда, че директорът на компетентната териториална дирекция на Агенция "Митници" по ал. 3 или оправомощено от него длъжностно лице издава решение за временно задържане на паричните средства в срок до 7 дни от деня на задържането. В ал. 11 е предвидено, че при задълбочена оценка от необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане органът по ал. 4 може да издаде решение за удължаване срока на временното задържане най-много до 90 дни от деня на задържането.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - директор на ТД Митница Б., видно от Заповед № 160/06.02.2025 г. на 3А директора на Агенция "Митници" (л. 49), с която е наредено И. Д. Д. – заместник-директор на териториална дирекция в Агенция "Митници", ТД Митница Б.. да изпълнява функциите на директор на ТД Митница Б., считано от 10.02.2025 г. до 09.08.2025 г. С оглед на разпоредбата на чл. 11, ал. 4 от Валутния закон и представената заповед, съдът приема, че процесният акт е издаден от компетентен по място, материя и степен орган - Директора на ТД Митница Б..

Решението е издадено в установената писмена форма, с посочване на правните и фактически основания за издаването му по начин, позволяващ на засегнатото лице да разбере разпоредените задължения и да организира защитата си срещу утежняващия акт. Противно на твърденията на жалбоподателя – липсват доказателства за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати органът би постановил решение в противен смисъл. Разпоредбата на чл.26, ал.1 от АПК урежда задължение за административния орган да уведоми всички заинтересовани страни за началото на административното производство, а тази на чл.34, ал.1 и ал.3 от АПК – да осигури на страните възможност за участие в него, вкл. да преглеждат документите по преписката, да правят бележки и извадки, да изразят становище по събраните доказателства, както и по предявените искания, да правят писмени искания и възражения. Целта на така предоставената на засегнатите лица възможност за участие в административното производство е посочено в чл.35 от АПК - индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Дори формално адресатът на акта да не е уведомен съгласно чл.26, ал.1 от АПК, то това нарушение не е съществено ако на него му е осигурено право да прави искания, възражения, да се запознава с доказателствата от административната преписка и сам да ангажира такива. В случая правото на защита на засегнатото лице е предоставено в хода на съдебното производство по оспорване на Решение № 32-185097 от 18.06.2025 г. на директора на ТД Митница – Б.. Видно от същото, в него жалбоподателят не е ангажирал доказателства, които би могъл да представи още в хода на административното производство. Дължим е извод, че случаят не е останал неизяснен от

фактическа страна в нарушение на чл.26, ал.1, чл.34, ал.1 и ал.3 и чл.35 от АПК поради нарушаване на правото на участие на страната в административния процес, нито са налице данни, че органът би постановил решение в друг смисъл. С други думи, дори да е допуснато процесуално нарушение, то същото не е съществено, както е изискването на чл.146, т.3 от АПК. Изложеното определя спора като материалноправен – по приложението на чл. 7, пар. 3, във връзка с чл. 7, пар. 1, буква „а“ и буква „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672.

Обоснована е констатацията на административния орган, че в рамките на ЕС се прилага Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005. Показателна е декларираната в Съображение 4 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672 цел на съюзния нормативен акт - да предотвратява и разкрива случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризъм, като установява система за контрол, приложим към физическите лица, които влизат в Съюза или излизат от него с парични средства или прехвърляеми инструменти на приносител в размер на 10 000 EUR или повече или тяхната равностойност в други валути.

Според Съображение 7 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672 в Директива (ЕС) 2015/849 са посочени и описани редица престъпни дейности, приходите от които могат да бъдат предмет на изпиране на пари или могат да бъдат използвани за финансиране на тероризма. Приходите от тези престъпни дейности често се пренасят през външните граници на Съюза с цел да бъдат използвани за изпиране на пари или за финансиране на тероризма. Настоящият регламент следва да вземе това предвид и да установи система от правила, които в допълнение към нейния принос за предотвратяването на изпирането на пари, и особено на предикатни престъпления като данъчните престъпления, както са определени в националното право, и на финансирането на тероризма, да улесняват предотвратяването, разкриването и разследването на престъпните дейности, определени в Директива (ЕС) 2015/849.

В конкретния случай издателят на акта правилно е основал правните съображения на оспореното решение съображенията в Преамбюла на съюзния нормативен акт. Същите са показателни за волята на съюзния законодател и за поставените от него цели, към които следва да се придържа приложението на акта с оглед тяхното постигане. По силата на чл.288, пар.2 от ДФЕС регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави -членки. Обосновано в тази връзка оспореното решение е издадено на основание разпоредбите на съюзния нормативен акт.

Тук е мястото да се посочи, че законосъобразността на приложението на чл. 7, пар. 1, буква „а“ и буква „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 е установена с влязло в сила съдебно решение № 29136 от 04.09.2025 г. по адм.д.№ 6359/2025 г. по описа на АССГ, служебно известно на съда, образувано по жалба на М. Й., турски гражданин, [дата на раждане] в Р.Турция в Г., Република Турция, притежаващ документ за самоличност - паспорт № U25956963, издаден на 11.02.2022г. от Република Турция, чрез адвокат И. Д. от АК- Х., съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 32-157092/23.05.2025 г. на директора на ТД „Митница Б.“ към Агенция Митници, с което са задържани за срок от 30 дни парични средства в размер на 40 000,00 щатски долара и 88 100,00 евро собственост на жалбоподателя. В предходното административно решение, въз основа на изложената фактическата обстановка по пренасяне на паричните средства от жалбоподателя, е направен извод, че са налице съмнения за произхода на паричните средства, обосноваващи извод за съмнения за движението им с незаконни цели, които са заплаха за финансовите интереси на ЕС съгласно уредбата в Регламент (ЕС) 2018/1672. Изложено е, че към декларацията за парични средства подадена на МП „Капитан А.“ от М. Й. не са предоставени

обяснение, както и доказателства за произхода и предназначението на декларираните суми. Посочено е също така, че лицето се обявява за собственик и единствен предвиден получател на паричните средства, но не посочва начин на придобиването на същите. След излагане на конкретни аргументи митническият орган е приел, че анализът на наличните данни създава съмнение, че паричните средства може да са свързани престъпна дейност, попадаща в обхват на чл.3, т.4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849. Съдът е възприел като правилни и законосъобразни доводите на ответния орган, че с цел да се защитят финансовите интереси на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672 е необходимо паричните средства да бъдат временно задържани, по реда на Регламента, до времето необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по нататъшното задържане, но за не повече от 30 дни, считано от 20.05.2025 г., когато паричните средства действително са били задържани от лицето. Съдът е приел, че митническият орган е имал основания за съмнение по отношение на пренасяните от жалбоподателя парични средства (техния източник, местонахождение, разположение, движение, собственост и предназначение) и съответно основание да предприеме действие по контрол съгласно Регламент (ЕС) 2018/1672. Възприети са и изводите, че лицето прикрива естеството, източника, местонахождението, разположението, движението и собствеността на паричните средства, което е попада в обхвата на чл.3, т.4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849, даващ определение за изпиране на пари. В заключение, съдът е приел за правилни и законосъобразни изводите на органа в предходното решение, че е налице прикриване на естеството, източника и движението на паричните средства, респективно, че паричните средства може да са свързани с престъпна дейност по смисъла на чл. 3, ал. 4, б. „г“ и б. „е“ от Директива (ЕС) 2015/849, поради което и с оглед защита на интересите на Съюза и за целите на Регламент (ЕС) 2018/1672 решението е издадено в съответствие с материалния закон, т.е. при правилно приложение на чл. 7, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672.

Спорът относно законосъобразността на Решение № 32-185097 от 18.06.2025 г. на директора на ТД Митница – Б. е по приложението на чл. 7, § 3 от Регламент (ЕС) 2018/1672, според който срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни (предмет на предходното Решение № 32-157092 от 23.05.2025 г. на Директора на ТД Митница – Б.). След като компетентните органи извършат задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане, те могат да вземат решение за удължаване на срока на временно задържане най-много до 90 дни. Този максимален срок в случая е спазен, доколкото продължаването на срока е за 30 дни.

Според декларираната цел в Съображение 28 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672: Следва да е възможно да се удължи срокът на временно задържане на паричните средства в специфични и надлежно оценени случаи, например когато компетентните органи срещат трудности при получаването на информация за евентуална престъпна дейност, *inter alia*, когато се изисква обмен на информация с трета държава, когато документите трябва да бъдат преведени или когато е трудно да се идентифицира изпращачът или получателът в случаите на непридружени парични средства.

След постановяване на предходното административно решение от 23.05.2025 г. – на 29.05.2025 г. е изпратено писмо рег. № 32-161547 на директора на Митница Б. до директора на С. „Финансово разузнаване“ на ДАНС с уведомление по чл.88 от ЗМИП, според който органите на НАП и митническите органи са длъжни да предоставят информация на дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС

незабавно, ако при осъществяване на законоустановените си функции установят факти и обстоятелства, които може да са свързани с изпиране на пари. В псмто е изискано извършване на проверка в рамките на правомощията „в най-кратки срокове“ и обратна информация по случая, не по-късно от изтичане на срока за временно задържане с цел своевременно предприемане на действия за удължаване на срока за временно задържане или за връщане на паричните средства. Установява се че същата информация, освен на дирекция ФР на ДАНС, е предоставена още и на директора на ГДБОП-МВР (така писмо на л.38 от делото), отправено е запитване към Оперативния център на Europol, както и към компетентни органи на Полша. Информация от ДАНС не са налице данни да е постъпила.

С писмо рег. № 32-161551 от 29.05.2025 г. на директора на Митница Б. до директора на дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ (М.) – ЦМУ на АМ е изискано съдействие за получаване на информация по линия на международното сътрудничество с цел осъществяване на контакт с офицерите за връзка по митнически въпроси на Германия и Румъния и предоставяне на информация по реда на чл.10 от Регламент (ЕС) 2018/1672. Предоставена е информация от 09.06.2025 г. от дирекция „Митническо разузнаване и разследване“, че не са открити данни за въведени служебни декларации за парични средства за М. Й., регистрирани от компетентните органи на други държави членки на ЕС. С цел събиране на данни били изпратени запитвания до ДАНС и ГДБОП с молба за извършване на проверка и предоставяне на информация относно наличие на данни за престъпна дейност, свързани с Й. или други лица, респ. превозни средства, свързани с полското дружество STAROSTA G.. Посочено е, че е отправено запитване към Оперативния център на Europol, както и към компетентните органи на Полша.

Въз основа на посочените писмени доказателства – писма от 29.05.2025 г. на директора на Митница Б. до трети, компетентни органи, съдът приема за осъществено и доказано основанието по чл.7, пар.3, във връзка Съображение 28 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672: налице е необходимост от обмен на информация с трети държави членки (Полша). Предвид сезирането на компетентните дирекции на ДАНС съдът приема за доказано и изискването за наличие на специфичен и надлежно оценен случай, при който компетентните органи срещат трудности при получаването на информация за евентуална престъпна дейност. В тази връзка е било необходимо получаване на информация от ДАНС, каквато към момента на издаване на оспореното решение не е била налична.

Предвид предприетите активни действия от страна на митническите органи след издаване на предходното административно решение от 23.05.2025 г. по сезиране на други органи, които са компетентни да установят дали са налице основания за последваща намеса, като разследвания или задържане на паричните средства на

основание на други правни инструменти (С. ФР на ДАНС и М. при ЦМУ на АМ), съдът намира за изпълнена хипотезата на чл.7, пар.3, вр. Съображение 28 от Регламент (ЕС) 2018/1672. Доказана е необходимост от обмен на информация с трети държави – членки, както и наличие на специфичен и надлежно оценен случай, при който компетентните органи срещат трудности при получаването на информация за евентуална престъпна дейност.

По-нататък, разпоредбата на чл.7, пар.3 от Регламент (ЕС) 2018/1672 урежда задължение за административния орган да извърши задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане. Същото е в съответствие с изискването на чл.6, ал.2 от АПК административният акт и неговото изпълнение да не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Значителният размер на пренасяната сума, декларирането от страна на приносителя на противоречиви и неверни обстоятелства, необходимостта да се изискат сведения от други компетентни органи, вкл. и по линия на международното митническо сътрудничество, както и удължаването на срока с минимална част (30 дни) от визираните в чл.7, пар.3, изр. последно от Регламент (ЕС) 2018/1672 90 дни са указание, че административният орган е извършил дължимата задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на мярката. Целта на задържането по Регламента, съответна на целта на закона по смисъла на изискването за законосъобразност по АПК, е да се осигури определено време, което да позволи на съответните компетентни органи да извършат проверки и да преценят дали е налице основание за последваща намеса, както е посочено в цитираното по горе съображение 28 от Регламент (ЕС) 2018/1672. Предвид, че след издаване на първоначалното решение от 23.05.2025 г. е било необходимо събиране на информация по случая от други компетентни органи, е указание за пропорционалност на решението за удължаване по чл.7, пар.3 от Регламент (ЕС) 2018/1672.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, постановено при липса на отменителните основания по чл. 146 от АПК, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъдат отхвърлена.

При този изход на делото и направеното от пълномощника на ответника искане, в полза на Агенция Митници следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Й., турски гражданин, [дата на раждане] в Р.Турция, със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу решение № 32-185097 от 18.06.2025 г. на директора на ТД Митница Б., с което на основание чл. 11, ал. 11 вр.

с ал. 1 от ВЗ вр. с чл. 59 от АПК, е удължен с 30 дни срока за временно задържане на парични средства в размер на 40 000 щатски долара и 88 100 евро от М. О. /М. Й./, считано от 19.06.2025 г.

ОСЪЖДА М. Й., турски гражданин, [дата на раждане] в Р.Турция, със съдебен адрес: [населено място], [улица], да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия: